

Tata, Tatej, Atej, Ača (oča). Od glagolja „jan“ *) imamo še mi besedo Jan, na janu kopati i.-e. in principio in initio. Indički Maji, ktera je imela priime Bhavany je slična severnoslavenska Ba-ba Mara 1) ktera je kakor izvrstni bajoslovci učijo, bila tudi mati Bogov, rediteljca in rodica sveta, alma Mater, Dea Mater, Demeter. Gemeter itd. Praznik Majin je bil skozi celi mesec majnik, in njej v čast so stavili Maje, kteri so še zdaj v običaju, in niso pri prirodnih narodih drugega bili, kakor znamenja phalla? —

Toliko za zdaj, vse obširniše v mojih gori imenovanih bukvah, ktere bom s pomočjo rodoljubivih Slovencev, kakor upam, skoro u beli svet poslati zamogel. Do une dobe pa hočem v Bčeli manjše izsнемke oglašati, da hitreje zvedo Slovenci, kje je njihova prva domovina bila ino kako nepravilni so bili zgodovinarji, kteri nas le v 6. 7. ali 8. stoletju dajo iz sevra priti v pokrajine, ktere smo mi že v predhistorički dobi iz Azie se preselivši obsedli.

Da bodo domorodni čitatelji vidili u kakšnem ozkem rodu sta si sanskritski in slovenski jezik, tako hočemo, kadar homo več časa imeli, njim več sanskritskih besed, in sicer pomenke sveta, živali in rastlin, života in telesnih udov itd. priobčiti. Ali takšni slovniček bi nam lehko gosp. Caf, kterega mi kot izvrstnega poznateljja Sanskrita poznamo, zložil. Mi pričakujemo, in smo gotovi, da bo naš prijatelj sproženo željo uresničil.

Slovencom znana Šimbilja.

Slovencom je posebna Šimbilja znana, ktera je bila kralju Salomonu sestra i torej Davidova hči, ki je živela okolo 1015. leta pred Kristusom. Če jo po bivališči imenujemo, tako je ta Jeruzalemska Šimbilja. Bog je bil Salomonu i njegovej sestri Šimbilji obznanil, da bode potok Modrosti na necem hribu proniknul i en dan, kterega jima je tudi povedal. Kdor bode, je rekel dalej, prvi iz tega potoka pil, bode najmodrejši. Ob rečenem času sta šla Salomon i Šimbilja na tisti hrib potoka ali studenca Modrosti čakati. Salomon truden na hribu zaspi, Šimbilja pa čuje. Studenec priteče, Šimbilja ga pije, potlej pa Salomona pokliče, pa mu nič ne pove, da je že pila. On pije, za njim Šimbilja spet pije hoté Salomonu veselje napraviti, da je on prvi pil, i da bode tako najmodrejši. Domu gredé ideta črez en potok; Salomon gre po bervi, Šimbilja pa brede. Salomon jo vpraša: Zakaj ne greš po bervi? Ona pravi, da ni vredna po tej bervi hoditi, ker bodejo iz te bervi križ naredili, na katerem bode Izveličar svet odrešil. Zdaj je Salomon spoznal, da je Šimbilja modrejša mem njega, i da je studenec Modrosti pred pila.

Tram tu v misel jemane bervi je bil iz drevesa, ktero je na Adamovem grobu zraslo. Ljudje so rekli: Adam je bil nas vseh otec; napravimo torej iz tega drevesa berv, ki jo bodemo vsi rabili. Ko so pa pozneje čuli, da ima iz te bervi Kristusov križ biti, so jo s svincom

*) Zato toliko imen Jantullus, Jantia na rimskih kamnih.

1) Po Hanušu Wissenschaft des slaw. Mythus 2) Knight Payne Au In euiry into the Symbol Language of ancient art and Mythologg London 1818 §. 23.

okovali i v vodo vergli. Ob Odrešenikovem terpljenji so hudobni ljudje silno težkega lesa iskali za križ, i skvozi čudo je ta berv k verhu priplavala. Namočena, nagnjita i okovana je bila silno težka in iz nje so Kristusu križ napravili.

Šimbilja je imela troje hčeri, kojim je iz prevelike ljubezni vse dovolila. Zelo jih je gizdala, da bi bil izmed njih ktero Bog mater svojemu Sinu izvolil. Imela je vert, v katerem so bile tri cvetlice od Boga namenjene, se tistej priklonuti, ktera bode Izveličarjeva mati. Šimbilja je pošiljala svoje hčere se mem teh cvetic sprehajaj; češ, naj cvetlice pokažejo, ktera bode Izveličarju mati. Toda cvetlice se nisu nobenej priklonule. Li ko je, ponižna Marija memo prišla, so se jej vse priklonule. Se ve, da je to Šimbilji težko dejalo. Nekaj za to, nekaj pa ko je vidila, da se jej smertni čas bliža, je nesla svojih petdeset bukev, ki jih je bila polne prorokovanj napisala, Salomonu na prodaj ponujat. Ti jih ni hotel kupiti. Šla je z njimi domu ter jih pet i dvajset sožgala, z družimi pet i dvajsetimi se verne k Salomonu mu jih sopet na prodaj ponujat. Kojih Salomon v drugo neče kupiti, jih je sopet domu nesla i do petih vse sožgala; ostalih pet pa nese v tretje za prvo čeno Salomonu ponujat. Salomon jih zavolj nadležnosti kupi. To so tiste bukke ki se jim pravi „Šimbiljske bukve, ali Šimbiljina prerokovanja.“ Dostikrat, kar je v teh knjigah, ne gre v spolnenje, ker ni družih bukev ali knjig, v kterih so bili dostavki ali popravki, kako je nektero teh peterih knjig umeti. Pred svojo smertjo je bila Šimbilja naročila, da naj jo v pšenico ali v kako drugo usejano žito pokopajo, ker bode takovo žito, v kakoršnem bode pokopana, po dvakrat na leto dozorelo. Neverjetni ljudje so jo pa v deteljo zagrebli, zato detelja po dvakrat na leto dozori.

Greki so prvi imeli šimbilje, ker so se bili presvedčili, da prorokališča ne vedo prihodnosti prav. V letu 169 po Kristusovem rojstvu so bila šimbiljska prorokovanja v tretje vkupaj zbrana i v knige popisana. Teh knjig je bilo osem. V njih je bilo najti mnogo starih prorokovanj; prorokovanje o skrivnosti odrešenja, Jezusovi čudeži, njega terpenje i smert, o stvarjenji sveta, o pozemeljskem paradizi, o prijaznem pečanji Šimbilje z Belinom, jezičeskim bogom. Le-ta Šimbiljna prijaznost je popisana ob strani Izaijevega prorokovanja. Ona govori dalej o Lotu, se zove kristjano i prorokuje razdejanje rimskega cesarstva, če ne bodo kerščanstva sprejeli. Kakor se kaže, so v teh knjigah neke reči bile še li po tim prorokovane, ko so se bile že zgodile. Ko so se bili ljudje pokristjanuli i niso več tem knjigam verjeli, je bil cesar Honori svojemu činovniku Steljku ukazal sožgati šimbiljske knige, ktere so imeli Rimljani hranjene, da so jih starašine za sovet vprašovali. Kar si ljudje še zdaj semtertje pripovedujejo kot šimbiljska prorokovanja, je bilo pozdnejše čase zmišljeno. Pri dveh šimbiljah; per libijskej i pri eritrejskej je najti slovansko ime „Bogova.“ Samska šimbilja se je bila iz potoka Modre (Maeander) modrosti nauzela, ker je bila tega potoka hči imenovana. Ravno tako se pripoveduje o Šimbelji, ki je Slovencom znana, da se je bila iz potoka Modrosti tudi modrosti napila. Jeruzalemska Šimbilja je še v nekih družih rečeh družim šimbiljam podobna, kakor se iz popisovanja šimbilj vidi. Pri tiburskej šimbilji najdemo, da je bila Ina na Italijansko pobegnula. Ina se toliko reče kot tuja; na primer inako se mu je storilo, da so ga solze posilile, to je drugakšino, tuje, čuždo se mu je storilo, da se je jokati začel. Ina je to ime lahko imela, ker je morala po tujih

krajih hoditi, namreč iz Dežale ali iz Tivanskega na Italijansko. Od „ini“ je imel tudi ime Inak argoljski kralj Egiptov otec okoli leta 1970 pred Kristusom. Dalej Inak kralj v Bregii okoli leta 1400 pred Kristusom. Potlej Inak okoli leta 1821 pred Kr. kralj v Kapatočji. Ti Inak je bil na peloponeški polotok prišel i svojo sestro Meliso v zakon uzel, potlej se je bil v Kapatočje vrnul, pa je bil spet nazaj toda v Dežalo prišel. On je bil Jovov i Jovinin brat. Od „ini“ je tudi Inar, ki je bil 418. leta pred Kr. kralj v Ljudii. Poženčan.

Slovstveni glasnik.

G. Dr. J. Š. v Celju je poslovenil in kratko razjasnil Virgiljevi pesmotvor „Georgika t. j. poljedelstvo.“ Prihodnjic podamo našim bravcem en oddelek taistega za poskušnjo. — Od presv. knezoškofa g. Slomšeka se na Dunaji tiska: „slovensko berilo za nedeljske šole“ in „malo berilo za slovensko-nemške šole.“ — V Pragu je ravno izšel 3. zv. prirodznanskega časnika „Živa.“ Obsega sledeče reči: „Snih a led“, „Rak“, „Dodatek k životopisu K. Boř Presla“, „Přehled povětrnosti od roku 1852“, „Zpravy o sbirkah prirod. Česk. Musea“, „Vyjevvy ze života zvířat“, „Ze života vlaš' ovek“, „Jelen“ in „Novy důkaz otáčení se země okolo své osy.“

„Zorja Galickaja“ je z mescem marcom kot lepoznanek in podučen list sopen enkrat v tednu na dveh listih izhajati jela. Tiska se z novimi prav vkusnimi cirilskimi pismeni. — Veljá po pošti prejemana na pol leta 3 gld. sr. —

Različne drobtince.

* V Pešti se je osnovalo „družtva za izdavanje detskih knjižic.“

* Slavní slikar Adam se je v Černogoro podal, da bi si tam po resnici načerte za svoje podobe narisal.

* Društvo sv. Mohora prav veselo napreduje. Šteje že okoli 760 udov. Narpoprej bo letos povest „Božidar“ in „Kafolove nagovore“ izdalo, ki bojo kmalo donatisnjeni.

Sméšntee.

Judovsk učenc pride k šolskemu izpraševanju. Učitelj ga več reči poprašajo, ali jud ne odgovori na nobeno vprašanje ne belo ne černo. „Nu!“ pravijo učitelj, „vi zamorete čez to leto križ storiti.“ — „Nesmem, sim jud!“ mu odgovori učenec. —

Ravno tega juda so učitelj vprašali: „Ali znate kej svoje naloge?“ „Jo znam kakor očenaš“ mu odverne jud. — „Te šembraj, sim prav željen slišati, kako zna“ si mislijo učitelj, in začnejo ga spraševati. Na prvo vprašanje jud molči, na drugo zopet nič ne odgovori, na tretje tudi nič. „Saj ste rekli, da znate vse kakor očenaš?“ — „Res je, odgovori učenec, ali očenaša se nisim nikoli učil, ker sim jud.“

Nek mlad žlahten popotnik pride v meslice, kjer ni precej konj dobiti mogel. Poštar ga je od ene polure do druge navel. Nazadnje reče nepoterpežljivo popotnik: „Ljubi gospod! ako čez deset minut kónj tukaj ne bode, se bom pa brez kónj na vaše stroške dalej peljal.“